

عنوان مقاله:

بررسی ظرفیت های موجود در شیوه طراحی شهری جهت تربیت و تقویت قوه زیبایی شناسی و خلاقیت در کودکان

محل انتشار:

همایش ملی معماری، فرهنگ و مدیریت شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فاطمه جلیلی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه گیلان

علی اکبر سرده - پژوهشگر دکتری شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

در بستر محیط های شهری مغشوش و نازیبا شهروندان به تدریج حساسیت ذاتی خود را نسبت به زشتی و اشفتهگی از دست میدهند و انتظارات و سلیقه های آنها در ارتباط با زیبایی در محیط های شهری نیز به سطحی پایین تر نزول پیدا میکند این خود منجر به پایین آمدن سطح اقدامات درمنظر سازی شهری میشود در این میان کودکان بیشترین آسیب را میبینند به دلیل عدم وجود پیش داوریهای ذهنی در میان کودکان انتقال مفاهیمی مانند زیبایی سریعتر اتفاق افتاده و به همان نسبت تاثیر منفی زشتی ها و ناموزونی هابرقوه تخیل و ادراکشان بیشتر می باشد در کشورهای مختلف دنیا برنامه های مختلف آموزش هنر و ادراک زیبایی برای کودکان در نظر گرفته میشود این آموزشها در نهایت باعث ارتقا سطح ادراک کودکان از منظر زیبایی شناسی شهری در هنگام بزرگسالی شان میشود حال این مساله پیش می آید که چگونه میتوان از محیط های شهری جهت آموزش و تقویت قوه ادراک زیبایی در کودکان استفاده نمود؟ تا از این طریق پیوندی عمیق تر میان کودک با زیبایی در محیط های شهری ایجاد و حساسیت زیبایی شناسی شهری در او پرورش یابد این مقاله با بررسی تجربیات مختلف سعی در بررسی و تحلیل چگونگی ایجاد تعامل بین کودک و محیط پیرامونی به عنوان بستری برای آموزش و انتقال زیبایی می پردازد در نهایت تلاش میگردد تا پیشنهادها و چارچوب اقدامات طراحی شهری برای ایجاد فضاهای شهری با همین عملکرد آریه گردد

کلمات کلیدی:

ذائقه زیبایی ، آموزش ، محیط کالبدی ، کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/256158>

